

CENACOLE DE RUGĂCIUNE

pentru a invoca
pentru a invoca
reconcilierea
reconcilierea

Nr. 9

septembrie

2008

Surorile lui Isus Răscumpărătorul
Onești și Slănic-Moldova

„EUKHARISTIA

ESTE IUBIREA MEA...

SPERANȚA MEA,

FERICIREA MEA!”

În epoca noastră caracterizată de viteză și de eficiență, de o activitate frenetică în care omul aleargă în urma timpului și este continuu depășit de evenimentele și de schimbările rapide, poate să pară anacronism să vorbești despre simțul transcendenței, al contemplației și al adorației. Totuși de acestea omul are mai multă nevoie, este o necesitate urgentă pe care din păcate deseori caută să o satisfacă cu experiențe devastatoare.

Dar Biserica nu renunță să vorbească despre Isus Cristos, singurul Răscumpărător, care a asigurat prezența Sa în toate zilele până la sfârșitul lumii. El se face prezent mai ales în sacramentul altarului, sub semnul pâinii și al vinului consacrate și, conștientă de a avea în Euharistie comoara sa inestimabilă, Biserica nu va putea niciodată să renunțe la a o înconjura cu devoțiunea care îi este datorată, adică adorația.

Este o valoare specifică Familiei noastre Religioase încă de la originile sale. Fondatoarea Victorine Le Dieu, o trăia cu intensitate și îndemna să fie primul scop pentru toți aceia care aveau la spiritualitatea sa.

Pe urmele sale să intensificăm rugăciunea noastră de adorație în fața Celui care este Domnul timpului și al istoriei și care a implantat cortul său în mijlocul oamenilor pentru a-i educa să stea cu Dumnezeu. Credința care în mulți pare să nu mai aibă consistență sau incizie asupra vieții, este totuși un foc care ținut aprins în inima câtorva, poate încă să aprindă întreaga lume.

Maria, la picioarele lui Isus

Expunerea Sf. Sacrament

RUGĂCIUNE DE INTRODUCERE

Doamne Isuse, Tu ești inima lumii,

Tu ești Pâinea vie coborâtă din cer,

- *noi te adorăm și ne încredem în tine!*

Tu ești răspunsul lui Dumnezeu la așteptările omenirii,

ești Fiul care se face om și trăiește printre noi

ca să ni-l arate pe Tatăl și iubirea sa pentru toți oamenii.

- *noi te adorăm și ne încredem în tine!*

Tu ești Cuvântul veșnic făcut trup pentru a trăi împreună cu noi

și a ne învăța să trăim ca și Dumnezeu.

- *noi te adorăm și ne încredem în tine!*

Tu te dăruiești pe tine însuși în pâinea consacrată, semn de fidelitate,

prezență vie ce ne dăruiește puterea de a-l iubi pe aproapele așa cum

ne iubești Tu și precum dorim și noi să fim iubiți.

- *noi te adorăm și ne încredem în tine!*

Te rugăm, Doamne, îndepărtează din lume ura ce o tulbură,

îndepărtează riscul violenței și al răzbunării, frica care ne face să ne

însăpăimântăm de toți și de toate. Învăță-ne să construim pacea, să ne

angajăm pentru reconciliere, să ne aducem aportul pentru a construi

împreună cu tine civilizația iubirii. Aceasta îți cerem prin Cristos

Domnul nostru. Amin.

◆ DOAMNE, ÎNVAȚĂ-NE SĂ NE RUGĂM

1- Ultima lecție de rugăciune pe care Isus le-a dat-o celor doisprezece s-a desfășurat în Ghetsemani unde au fost martori la spectacolul cel mai impresionant al iubirii lui Cristos față de Tatăl, rugăciunea inimii care l-a făcut să transpire sânge.

2- Pe Calvar Fecioara Preasfântă este marea maestră a rugăciunii. Maria este acolo, răstignită împreună cu Cristos. Nu face nimic, nu vorbește, nu plânge, doar stă acolo răstignită împreună cu El, acolo ajutându-l să moară.

1- Când rugăciunea noastră va fi gratuitate: adică a sta în fața lui Dumnezeu, gata fiind de orice pentru El, oferiți, abnegați la picioarele sale, atunci, aceea va fi rugăciunea noastră cea mai desăvârșită. Nu este nimic de vorbit, e de-ajuns să iubim. Nu e nimic de spus, e de-ajuns să ne oferim. Nu este cazul să ne tulburăm, e suficient doar să dăruim totul.

2- Sf. Fecioară Maria nu putea sta în altă parte, e acolo pentru că acolo e Iubirea ei. Când iubim nu putem face altceva, tot restul nu ne este de ajuns: a rămâne acolo și a iubi. Însă atenție! Putem să iubim iar apoi să nu plecăm. Rugăciunea este întotdeauna o floare ce produce un fruct și trebuie, deci să se transforme într-o convertire.

1- Dar de ce Maria rămâne acolo, sub cruce? Este acolo pentru a plânge? Nu. Spune Jean Vanier: „Nu e acolo pentru a se plânge pe sine însăși; nu e acolo pentru a spune: acum mă va lăsa. Este acolo pentru că, în credința ei, știe ce înseamnă misterul suferinței și știe că acela este ceasul lui Isus, ceasul răscumpărării”.

2- Adevărata rugăciune este lepădarea de noi înșine, înseamnă a sta acolo și a-i oferi Domnului ceea ce este mai bun în noi înșine, așa cum suntem capabili. „Maria a crezut în misterul suferinței lui Isus și

vrea să fie alături de El. Vrea să trăiască această misiune împreună cu El, nu vrea să fugă. Este acolo și spune: *Împreună cu tine mă ofer Tatălui pentru mântuirea lumii*” (Jean Vanier).

1- A ne ruga înseamnă a sta acolo iubind împreună cu El, pentru El, în El; a-i ajuta pe toți împreună cu El, pentru El, în El; ajutându-i pe toți împreună cu El, pentru El, în El. Rugăciunea, la un moment dat, are nevoie să ajungă la multe persoane și vrea să fie un strigăt de iubire pentru cine nu știe să iubească, un strigăt de mulțumire pentru cine nu știe să mulțumească, un strigăt de implorare pentru cine nu știe să implorare.

2- Ca și Maria care, la picioarele Crucii, se jertfește în tăcere împreună cu Cristos, se oferă Tatălui împreună cu Cristos, din adâncul ființei sale. Este o Mamă neputincioasă în fața torturilor aplicate Fiului ei. Este o răstignită fără cruce, este o mamă jertfită fără vărsare de sânge, străpunsă fără cuie, sfâșiată fără biciuire.

1- Cu ochii Mariei, să-l privim pe Isus și să ne gândim: dacă Maria ar fi alături de mine, să se roage cu mine, oare *ce-ar spune, ce-ar face, cum ar iubi?*

(din scrierile părintelui Andrea Gasparino)

Cântec

Din Evanghelia după Sf. Ioan (19,17-27)

Așadar, ei l-au luat pe Isus. Purtându-și singur crucea, a ieșit spre locul numit „al Craniului”, care în ebraică este numit „Golgota”, unde l-au răstignit pe el și împreună cu el pe alți doi, de o parte și de alta, iar Isus în mijloc. Pilat a scris și o inscripție și a pus-o pe cruce. Era scris: „Isus Nazarineanul, regele iudeilor”. Mulți dintre iudei au citit această inscripție, pentru că locul unde a fost

răstignit Isus era aproape de cetate și era scris în ebraică, latină și greacă.

Arhierii iudeilor i-au spus lui Pilat: „Nu scrie: Regele iudeilor, ci acela a zis: Eu sunt regele iudeilor”. Pilat a răspuns: „Ce-am scris, am scris”.

După ce soldații l-au răstignit pe Isus, au luat hainele lui și au făcut patru părți, fiecărui soldat o parte, și tunica. Însă tunica era fără cusătură, țesută dintr-o bucată, de sus până jos; așadar, au zis unii către alții: „Să nu o rupem, ci să tragem la sorți pentru ea, a cui să fie”. Aceasta ca să se împlinescă Scriptura:

*Au împărțit între ei hainele mele
și pentru tunica mea au aruncat zaruri.*

Soldații au făcut toate acestea. Lângă crucea lui Isus, stăteau mama lui Isus și sora mamei lui, Maria a lui Cleopa și Maria Magdalena. Așadar, văzând Isus că stătea acolo mama lui și discipolul pe care îl iubea, i-a spus mamei: „Femeie, iată-l pe fiul tău!” apoi, i-a spus discipolului: „Iat-o pe mama ta!” Și din ceasul acela discipolul a luat-o acasă la el.

Să ne rugăm cu psalmul (Ps 30)

Doamne, mă încred în tine,
să nu fiu dat nicicând de rușine;
mântuiește-mă în dreptatea ta.
Pleacă-ți urechea spre mine,
grăbește-te să mă eliberezi.
Fii pentru mine o stâncă de scăpare,
o cetate întărită ca să mă mântuiești.

Tu ești stâncă mea, cetatea mea,
pentru numele tău, condu-mă și călăuzește-mă.
Scoate-mă din lațul pe care mi l-au întins,
căci tu ești tăria mea.

În mâinile tale îmi încredințez sufletul,
tu mă vei mântui, Doamne, Dumnezeuule adevărat.

Tu îi urăști pe cei care se închină deșertăciunii idolilor,
eu însă îmi pun încrederea numai în Domnul.
Mă voi bucura și mă voi înveseli de îndurarea ta,
căci ai privit la neputința mea,
tu cunoști frământările sufletului meu.

Ai milă de mine, Doamne, căci sunt în strâmtorare:
ochii, sufletul și trupul mi s-au topit de întristare;
Dar eu mă încred în tine, Doamne, și zic:
„Tu ești Dumnezeu meu, soarta mea este în mâinile tale!”

Fă să strălucească fața ta peste slujitorul tău,
eliberează-mă în îndurarea ta!
Doamne, să nu rămân de rușine când te chem!

Cât de mare este bunătatea ta, Doamne!
Pe care o păstrezi pentru cei care se tem de tine
și pe care o arăți celor care se încred în tine,
în fața fiilor oamenilor!

Binecuvântat să fie Domnul
căci și-a arătat în chip minunat îndurarea față de mine.
În pornirea mea necugetată, spuneam:
„Sunt alungat dinaintea ta!”
Dar tu ai auzit glasul rugăciunii mele,
când am strigat spre tine.

Fiți tari și îmbărbătați-vă inima
toți cei care nădărduiți în Domnul!

Cântec

Sf. Părinte Papa ne învață

Noi toți suntem încă pe drum îndreptați spre
împlinirea deplină a speranței noastre, iar aceasta nu ne
împiedică, să putem admite cu recunoștință, încă de pe

acum, că ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit își găsește deplină realizare în Fecioara Maria, Maica lui Dumnezeu și Maica noastră: Ridicarea ei la ceruri cu trupul și cu sufletul este pentru noi semn sigur de speranță, întrucât ne indică nouă, peregrinilor pe pământ, acea țintă escatologică pe care sacramentul Euharistiei ne face să o peregustăm încă de pe acum.

Maria este cea Credincioasă prin excelență care, plină de încredere, se lasă în mâinile lui Dumnezeu, abandonându-se voinței sale. Acest mister se intensifică până să ajungă la implicarea ei totală în misiunea de răscumpărare înfăptuită de Isus. De la Buna-Vestire până la Cruce, Maria este cea care primește Cuvântul întrupat în ea, Cuvânt ce a ajuns până într-acolo încât s-a stins în tăcerea morții. În sfârșit, ea este cea care primește în brațele ei trupul dăruit, de acum neînsuflețit, al Aceluia care într-adevăr i-a iubit pe ai săi „până la sfârșit”.

De aceea, ori de câte ori în Liturgia Euharistică ne apropiem de Trupul și Sângele lui Cristos, ne îndreptăm și către Ea care, aderând pe deplin jertfei lui Cristos, a primit-o pentru întreaga Biserică.

Pe bună dreptate Părinții sinodali au afirmat că „Maria inaugurează participarea Bisericii la jertfa Răscumpărătorului”. Ea este Neprihănită ce primește necondiționat darul lui Dumnezeu, și în acest fel, este asociată la opera mântuirii. Maria din Nazaret, icoana Bisericii ce se naște, este modelul fiecăruia dintre noi: cum suntem chemați să primim dăruirea de sine a lui Isus, în Euharistie.

(Sacramentum Caritatis nr. 33)

◆ SĂ ACLAMĂM:

Iată-mă, fie mie după cuvântul tău!

- Duhul Tatălui care ai făcut din Maria Maica Domnului și a întregii omeniri, ajută-ne să ne încredințăm tăcerii credinței și să ne punem toată încrederea numai în Dumnezeu!

- Duh al lui Cristos, care în El ne-ai făcut fiii aceluiasi Tată, învață-ne să primim cu supunere și ascultare glasul Tău.

- Duh al sfințeniei, care transformi inima omului, fă-ne mărturisitori voioși ai iubirii Tale.

- Duh al misiunii, care ne conduci pe căile existenței noastre, învinge în noi toate rezistențele care ne împiedică să-l întâlnim pe Domnul și să-l vestim fraților.

Cântec

PE URMELE FONDATOAREI

Pe muntele sfânt La Salette, Victorine este confirmată în vocația ei, primește cu credință și iubire mesajul biblic al reconcilierii, înțelege că trebuie să-și însușească problemele care frământă societatea ei contemporană. Are fericita intuiție de a acosta, cu imaginația sa bogată, doi munți celebri, care din punct de vedere geografic sunt la mare distanță unul de celălalt, dar din punct de vedere teologic atât de vecini, fiindcă amândoi au fost folosiți ca și scenariu pentru două evenimente istorice unice și tulburătoare.

Iată cuvintele ei: *„Fiii lui Isus Răscumpărătorul și ai Mariei Reconciliatoarea sunt însărcinați în mod special să continue misiunea micilor apostoli pe care Maria a voit să și-i aleagă, și să facă cunoscut poporului poruncile pe care Ea, în numele lui Dumnezeu, a venit să le proclame din nou pe muntele sfânt, noul Sinai”*

În scenariul silențios și impunător de pe Sinai, Dumnezeu dădu-se poporului său tablele legii; pe muntele maiestuos La Salette, Sfânta Fecioară în lacrimi lansează dureroase apeluri fiilor săi ca să se întoarcă la Dumnezeu. Maria, cu vizitele ei de „ieri” și de „azi” ne cheamă la convertire, la reconciliere, propune din nou idealul măreț al omului chemat să-și trăiască propria viață în fiecare zi numai pentru Domnul și pentru nimeni altul.

Ofranda sacrificială a lui Cristos, începută în sânul Mariei și culminată pe Calvar, trece prin Fecioara care, la picioarele crucii, își oferă Fiul și se oferă împreună cu El pentru reconcilierea neamului omenesc, se oferă ca o expresie a colaborării ei la opera de răscumpărare a Fiului și, tocmai de aceea, poate fi invocată cu titlul de Reconciliatoare. „*Da-ul*” Mariei care se inserează în marele „*Fiat*” al lui Cristos, străbate în întregime existența Victorinei și face din viața ei un „*Fiat*” continuu. Cu siguranță drumul ei nu este deloc ușor de străbătut, însă îl parcurge până la punctul la care, pentru ea, a crede și a trăi devin unul și același lucru. Repetă un singur cuvânt: *Fiat*. O astfel de atitudine nu indică pasivitate dat fiind faptul că temperamentul ei nu a fost nicidecum unul apatic sau remisiv (*care scutește de obligație*). Este acel *da* al existenței, acela pronunțat de Maria la vestea îngerului, același al lui Isus pronunțat în grădina Ghetsemani. A deveni un *da* comportă o dăruire de sine liberă și totală făcută lui Dumnezeu. Este un „a se pierde” progresiv până la punctul de a nu rămâne nimic din sine însuși.

(din: *Far memoria di Victorine*)

Să ne rugăm împreună

Să cerem mijlocirea puternică a Sf. Fecioare Maria, Mama lui Dumnezeu și a noastră, pentru rugăciunile pe care ne pregătim să le înălțăm către Tatăl. Trecând prin Inima Ei, să ajungă la Cel Preaînalt și să găsească ascultare și har:

Tată, ascultă-ne!

1. Vizitează cu harul tău Biserica, popoarele și națiunile. Fă ca cei care construiesc pacea să promoveze dreptatea și binele comun și să respecte drepturile tuturor. Să ne rugăm:
2. Încă din sânul Mariei, ai umplut de bucurie casa Elisabetei. Vizitează casele noastre, sfințește familiile, binecuvântează sânul mamelor și surâsul copiilor. Să ne rugăm:

3. Lumea se asurzește cu zgomot intens pentru a nu-și asculta disperarea. Fă ca în tine, Doamne, să se regăsească pe sine însăși și comoara ascunsă în pământul inimii sale. Să ne rugăm:

4. Pentru Bisericile de orice confesiune creștină: ca să găsească în cruce temelia comună, numai în cruce să-și pună încrederea și certitudinea victoriei asupra răului care creează diviziune. Să ne rugăm:

5. Să invocăm pacea pentru lumea noastră de azi: sângele lui Cristos care ne-a împăcat cu Tatăl, să ne ajute să ne reconciliem între noi ca frații și fiii aceluiași Dumnezeu. Să ne rugăm:

6. Când durerile și dezamăgirile vieții distrug toate speranțele noastre, Maica Preasfântă să ne ajute să regăsim singura speranță care contează: speranța în mântuire și viața veșnică. Să ne rugăm:

7. Ai chemat și continui să chemi bărbați și femei în slujba ta: fă ca ei să fie generoși în urmarea lui Cristos și să se încreadă în puterea harului tău. Să ne rugăm:

8. Misionarii și catehiștii să fie plini de înțelepciunea și înțelegerea spirituală pentru ca să poată vedea ceea ce este bun și plăcut Domnului. Să ne rugăm:

9. Cei ce suferă, cei bolnavi, cei oprimați, cei apăsați de încercările vieții să nutrească speranța că lacrimile lor se vor schimba în fericire și glorie. Să ne rugăm:

- **Prin mijlocirea Victorinei**

Preasfântă Treime, Atotputernicie infinită,
iubire veșnică, Te ador, Te iubesc și Te rog,
dacă acest lucru este conform voinței Tale,
să glorifici pe slujitoarea Ta, Sora Victorine Le Dieu,
apostol înflăcărat al ispășirii și al reconcilierii.
Ea, atrasă de iubirea Ta infinită,

dăruită nouă în Euharistie,
ți-a consacrat întreaga sa viață
pentru a colabora cu Cristos, „Unicul Răscumpărător”
la opera mântuirii și a-l readuce pe om în unitatea Sfintei Treimi.
Prin mijlocirea ei și pentru meritele sale,
Te implor, Dumnezeuul meu,
să-mi acorzi harul pe care Ți-l cer din toată inima:
fă ca fiecare om și toate popoarele
să se deschidă la dialog și la reconciliere
și în lumea întreagă să domnească pacea.
Primește rugăciunea mea, Părinte, izvorul oricărei sfințenii,
prin Isus Cristos, Răscumpărătorul nostru
care împreună cu Tine și cu Duhul Sfânt
viețuiește și domnește în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru

Să ne rugăm:

Doamne Isuse Cristoase, punem aceste rugăciuni ale noastre
în inima Aceleia pe care, de pe Cruce, ne-ai dăruit-o ca Mamă.
Mijlocirea ei să ne obțină harul de a trăi uniți cu Tine și de a
împărtăși împreună cu Tine crucea, darul tău de iubire pentru noi. Tu
care viețuiești și domnești în veci vecilor. Amin.

Cântec pentru repunerea Sf. Sacrament